

Sygn. akt V KK 190/04

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 12 października 2004 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie – Izba Karna, w składzie następującym:

SSN Ewa Gaberle

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 2 k.p.k.) w dniu 12 października 2004 r.

po rozpoznaniu sprawy **A. N.**

skazanego za przestępstwo określone w art. 191 § 1 k.k. i inne

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 16 stycznia 2004 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego

z dnia 17 czerwca 2003 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej nie wymaga pisemnego uzasadnienia (art. 535 § 2 k.p.k.).

Podkreślić więc tylko trzeba, że zarzut obrazy przepisów prawa procesowego polega na nieporozumieniu, ponieważ sąd pierwszej instancji nie pominął zeznań K. N. złożonych na rozprawie, lecz właśnie te zeznania, korzystniejsze dla oskarżonego od złożonych w postępowaniu przygotowawczym, uznał za wiarygodne i poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne. Ustalenia te uzasadniały przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 191 § 1 k.k., gdyż groźba sprzeniewierzenia rzeczy ruchomej – jako groźba popełnienia przestępstwa – jest groźbą karalną w rozumieniu art. 115 § 12 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. W tej sytuacji potraktowanie przez sąd odwoławczy ustaleń sądu pierwszej instancji jako groźby zniszczenia samochodu (a nie jego sprzeniewierzenia) nie mogło mieć – z powodów zupełnie oczywistych – żadnego wpływu na treść prawomocnego rozstrzygnięcia.

Postanowienie nie podlega zaskarżeniu.